

Vi synes, det er fornuftigt, at man tager konsekvenserne af det og retter de ting, der har måttet kunne kritiseres. Det er bl.a. helt oplagt, at der ikke må kunne rejses mistanke om, at der er inhabilitet i forbindelse med behandlingen af klagerne over skatteansættelserne.

Derfor støtter vi alle de fremsatte forslag.

Kim Behnke (FP):

I bemærkningerne til det forslag, vi behandler nu, lovforslag nr. L 115, skriver ministeren i fremsættelsestalen i 2. afsnit, at siden etableringen af disse skatteankenævner har der været kritik af ordningen.

Det er da en konstatering, som må siges at være noget mild. Der har været overordentlig megen kritik, der har været megen debat, og for et års tid siden, nemlig på baggrund af beslutningsforslag nr. B 47, som Fremskridtspartiet fremsatte den 27. januar 1995, fik Folketinget en grundig debat, en debat, som egentlig bare startede med at være spørgsmålet om habilitetsproblemerne i skatteankenævnerne, men som jo både her i Folketinget og særlig i den offentlige debat udviklede sig til, at det viste sig, at der var flere problemer omkring skatteankenævnerne virke end lige spørgsmålet om habilitet.

Ministeren har så taget hul på en del af problemerne. Spørgsmålet om, hvorvidt en klage fra en skatteyder skal kunne indgives direkte til skatteankenævnet frem for til den kommunale skattemyndighed, er en helt fornuftig og god ændring, og den støtter vi selvfølgelig.

Vi støtter selvfølgelig også forslaget om, at hvis ikke skatteankenævnet har færdigbehandlet en sag inden for de 3 måneder, skal man kunne gå videre til Landsskatteretten og få sin sag forelagt dér. Vi tror, det vil være et godt pædagogisk redskab til at få speedet farten op i den måde, skatteankenævnerne behandler sagerne på. Derfor kan vi selvfølgelig også støtte det element.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt skatteankenævnerne skal have mulighed for efter aftale med klageren, når man har fået afslag på en yderligere klage, ikke at sende den tilbage til den kommunale skattemyndighed, men at man med det samme kan foretage en færdig ligning af den pågældende. Vi er lidt i tvivl om, hvad konsekvensen af det punkt bliver, men hvis ministerens positive fremlæggelse af det skal stå til troende, kan vi også støtte det. Men vi vil da godt under udvalgsarbejdet se, præcis hvad der ligger i det element.

Endelig er der spørgsmålet om, hvorvidt Skatteministeriet tillægges partsstatus i landskatteretssager, og det er en ting, som vi har undret os over i mange år ikke har været tilfældet. Så det vil vi også støtte.

Så er der det andet store element, den anden halvdel af lovforslaget, som drejer sig om det, at man laver disse fælleskommunale skatteankenævner. I den debat, der var i kølvandet på Fremskridtspartiets beslutningsforslag, blev det fra flere sider fremhævet, at man allerede i dag har den praksis, at man i to små kommuner for at undgå habilitetsproblemerne bytter sådan, at den medarbejder, som er i den ene kommune, så er sekretær for skatteankenævnet i den anden kommune. De mente så på den måde at være sluppet ud af habilitetsproblemerne.

Det, ministeren foreslår, er jo sådan set, at man går et skridt videre, nemlig at man fusionerer de to skatteankenævner. Vi kan da godt være lidt bekymrede for, om det lokale islet, som er så vigtigt for skatteankenævnet, går tabt. Derfor vil vi bruge udvalgsarbejdet til at finde ud af, hvor mange steder dette her vil være aktuelt, og hvilke praktiske konsekvenser det kan få. Selvfølgelig, at man rationaliserer behandlingen, kan vi absolut støtte.

Tilbage er der så det, der stadig væk for os er det egentlige problem, og det skal vi så behandle som næste punkt på dagsordenen, nemlig habilitetsproblemet. Vi synes ikke, det er tilfredsstillende, at ministeren ikke har taget det spørgsmål med, for habilitetsproblemet løses jo ikke ved, at man laver disse fælleskommunale skatteankenævner. Habilitetsproblemet er stadig væk et spørgsmål om personer og ikke et spørgsmål om, hvordan man har organiseret tingene, men det spørgsmål vender vi tilbage til ved næste punkt på dagsordenen.

Konklusionen på lovforslag nr. L 115 er for os, at de ændringer, ministeren lægger op til, med de få undtagelser, jeg har nævnt, alle sammen er nogle, der trækker i den rigtige retning, og som vi kan støtte. Men vi mangler det væsentlige, nemlig habiliteten. Det kan så være, at udvalgsarbejdet kan betyde ikke en fusion af skatteankenævner, men en fusion af to forslag, sådan at når vi når frem til tredjebehandlingen, er ministerens forslag blev beriget med en løsning af habilitetsproblemet, og så vil det jo fremstå i en form, som vil være markant bedre, end den er på nuværende tidspunkt.